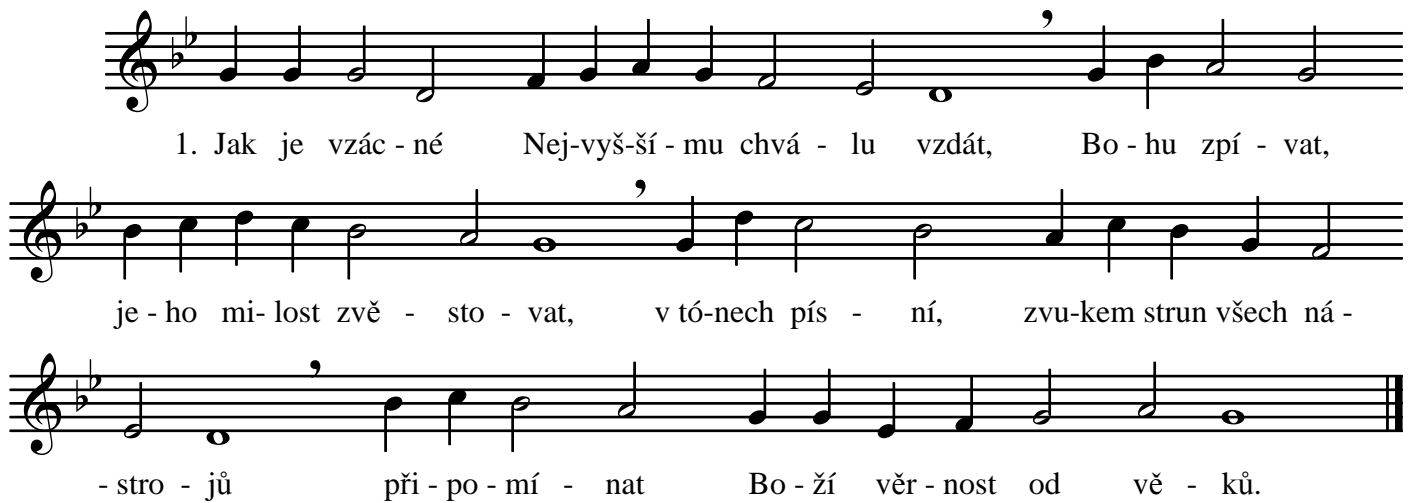

Žalm 92

Jak je vzácné Nejvyššímu chválu vzdát

16.stol. (Leutschau 1651)

1. Jak je vzá - né Nej-vyš-ší - mu chvá - lu vzdát, Bo - hu zpí - vat,
je - ho mi - lost zvě - sto - vat, v tó - nech pís - ní, zvu - kem strun všech ná -
- stro - jů při - po - mí - nat Bo - ží věr - nost od vě - ků.

2. Skutky tvé mne naplňují úžasem,
k hlubinám nás učíš hledět v díle svém.
Bláhoví však nevidí a nechápou,
vlastní sláva stává se jim záhubou.
3. V Božím stínu spravedliví budou žít,
pramen síly hledat v Božích nádvořích,
jejich věk je jak strom plody obtěžkán,
pevnou skálou zůstává vždy věrný Pán.

M.Esterle